

Za trochu lásky

Jiří Dědeček

A

1. Když jsem odbočoval z Plzně na Čistou,

E7

potkal jsem se s mladým neonacistou,
měl napsáno "Praha" fixem na lístku,

A

pod paží ved' mladou neonacistku.

2. Jindy sice nerad беру stopaře,
témhle dvěma však jsem viděl do tváře,
a byly to ještě děti docela,
on maličko smrděl, ona voněla.
3. Když se naklonila, že si zapne pás,
uviděl jsem věci, že mě přešel mráz:
v uších měla zlatý křížky hákový
a na prsou modrý, taky takový.
4. Pro mě jsou to, pravda, mrtvý symboly,
ať si je tetuje kdo chce kamkoli,
symboly jsou mrtvý, ale, buď jak buď,
když je holce šestnáct, tak jí kráší hrud'.
5. Nežli jsem jí stačil vyjevit svůj cit,
zeptal se ten chlapec, jestli nejsem Žid,
jestli nejsem cikán, jestli nemám AIDS,
že bysem moh' taky nosit hakenkrajc.
6. A já jsem řek': vole, jde tu o omyl,
já jsem jednak Rom a jednak židomil,
mimo AIDS mám lepru, syfla, choleru,
nemysli si, že se z tebe poseru.
7. Když mě její kudla škrábala do čela,
ani přesně nevím, co to křičela,
helma se jí svezla trošku ke straně,
vypadala tak nák dětsky, bezbranně.
8. Řekla, že má držka žádá plastiku,
tak mi tam teď jizvy tvoří svastiku,
snad se časem ztratí nebo zahojí,
jedno nebo druhý, nebo obojí.
9. Na světě to chodí jako u blbejch,
jen se zrodí symbol, už je z něho cejch,
jeden radši Sládka, druhěj Nerudu,
já už ale asi jinej nebudu.
10. Odjakživa dělám chybu velikou –
– příroda je u mě nad politikou,
kde jsou všechny kříže, srpy, kladiva,
když se na mě takhle holka podívá?
11. Když se na mě koukne blíž a ještě blíž,
zabolí mě vlastní nalomenej kříž,
kteřej se mi tímto vrazil do tváře,
ano, mládí, to se se mnou nepáře.
- 12.=1.
13. Ona měla botku plíškem podbitou,

on šel bos a s hlavou odkrytou,
z toho je snad jasný, jak se věci maj',
že za trochu lásky šli by světa kraj, eins, zwei, drei ...